

A hosszúra nyúlt politikai forróság után végre itt az igazi forróság. Pusztító viharokkal, áradásokkal bővelkedő tavasz és nyárelőt követően végre eljött az igazi nyár, a pihenés és az önfeledt szórakozás ideje. És nemcsak a gyerekek számára.

Az elmúlt hónapok olykor emberfeletti erőfeszítéseket igénylő munkálkodása után megérdemelné az ország, hogy – úgy ahogy van – miniszterelnököstül, titkárnöstül, gyári munkásostul szabadságra menjen. Amit kellett, mert muszáj volt, megtette az ország. Eldöntötte, hogy a jövőben mások, másképp kell, hogy vezessék, mert a továbbiakban nem mehetnek tovább úgy a dolgok, ahogy eddig. Az új kormány pedig soha nem tapasztalt lendülettel munkához is látott: néhány hét alatt fél tucatszor módosította az alkotmányt, s több tucat törvénymódosítást terjesztettek elő a kormánypárti képviselők.

Talán túlságosan is nagy lendülettel látott a munkának az új kabinet. És – úgy mondják – nem is biztos, hogy a legjobb helyen és a legjobb módon fogta meg a munka végét. Kormányoldalról azzal érvelnek, hogy ezt várják tőlük a polgárok, erről döntöttek a szavazófülkékben lezajlott forradalom „katonái”, az emberek. Ezzel szemben az ellenzék „alkotmányozó diktatúráról” beszél, a – többségében egyéni képviselői indítványként – beterjesztett törvények előkészítettségéről, az egyeztetések elmaradásáról.

Itt az idő hát, lassítani egy kicsit. Visszavenni a forradalmi lendületből, és rendezni a sorokat mindkét oldalon. Kimászni a politikai lövészárkokból, újra csak ellenfélnek, és nem ellenségnek tekinteni a másképp gondolkodó demokratákat, és olyan hétköznapi dolgokkal foglalkozni, mint a család, a gyerekek, a sörszés-borozás, a kerti sütögetés, a kertészkedés; kinek mihez van kedve, tehetsége.

Egy politológus szerint Magyarországon az a legnagyobb baj, hogy a politikusok a nap huszonnégy órájában meg akarják váltani a világot, és már-már elhitték, hogy ők és csak ők tudják boldoggá tenni az embereket. Kormányciklusonként más és másfajta boldogságot igyekeznek egyedül üdvöztető megoldásként rájuk tukmálni, miközben a magyar emberek nagy többsége is úgy gondolkodik a politikáról, ahogy a világ számos országában gondolkodnak az átlagemberek: az egy külön világ, nagy titkokkal és börtányokkal, korrupcióval és hatalmi praktikákkal.

Az emberek nagy többsége – ez még a politikával aktívan foglalkozó kisebbségre is igaz – nem akar nap mint nap a politikával kelni és fekdüdni. Olykor mindenkinek meg kell állnia, ki kell fújnia magát, hogy miután kiengedte a gőzt és kipihente magát, újult erővel vág hasson neki a hétköznapi dolgainak.

Másra is jó azonban a pihenés. Például új célok és megoldások keresésére, önértékelésre. Nagy bajba kerülhet ugyanis az, aki tévedhetetlennek és fáradhatatlannak képzelet magát. Szívinfarktus vagy a teljes összeomlás vár az ilyen emberre. Nem éri meg. Mit ér a világmegváltás, ha az ember a végén nem élvezheti a sikert?

Menjünk hát szabadságra. Pihenjünk, ki-ki, ahogy neki jól esik. Hagyjuk hátra egy időre a hétköznapi gondjait-bajait. Még az is megtörténhet, hogy a nyár végén, amikor mindenki visszatér a munka frontjára, másképp látjuk majd a világot és egymást is. Kipihenten, felfrissülve talán még a nemzeti összefogás is könnyebb és sikeresebb lesz.

Elek István

Pihenőidő

A time for relaxation

After all the heated debates in politics, the weather has also turned hot. Following a spring and early summer of devastating storms and floods, the real summer, a time for relaxation and fun is here, and not just for the kids.

The last few months were a time of unbelievable effort and work. After all this, the entire country, from Prime Minister to secretaries, factory workers and everyone else, would deserve to go on a vacation. The country did what it had to. It decided that in the future, a different leadership is needed with different methods as things cannot go on the way they did so far. The new government started working with unprecedented speed, modifying the constitution six times in a few weeks and submitting dozens of proposals.

Maybe this haste was too much and some even say that the government did not start going about things the right way. The government's side argues that this is what the people, the "foot soldiers" of the "revolution in the voting booths" elected them to do. On the other hand, the opposition is talking about a "dictatorship shaping the constitution", as well as a lack of consultation and background studies behind the bills submitted mostly by individual MPs.

This may be a good time to slow down, to cut back on the revolutionary momentum and rally the troops on both sides. Politicians should forget the ongoing political trench warfare and consider democrats who think differently their opponents and not their enemies. This is a time for concentrating on everyday issues such as the family, children, having a good drink, a barbeque, doing some gardening or whatever they feel like.

A political scientist has said that the biggest problem in Hungary is that politicians are trying to change the world twenty-four hours a day and they have come to believe that the people's happiness lies solely in their hands. They try to force different forms of happiness on us each term, claiming it to be the only solution. Meanwhile, most Hungarians think about politics the way average people do in many other countries: as a different world with its big secrets, scandals, corruption and power struggles.

The vast majority of people, including the minority who are actively concerned with politics day by day, do not want to spend all their waking hours with issues of this field. Everybody has to pause for a moment now and then to let off steam and relax before getting back to the tasks ahead.

However, relaxation is good for much more than this. It is a good time to find new goals and solutions and for some self assessment. People who believe themselves to be infallible and indefatigable invariably cause trouble for themselves. They end up with a heart attack or suffer a total breakdown. It is simply not worth it. What good does changing the world do if we are not there to savor it?

Let us all have a vacation and rest any way we like, leaving behind everyday worries. Maybe we will even see things and each other differently when we get back to work after the summer. Even national cooperation will be more successful in a well rested country.

